

ת"פ 9795/01/18 - מדינת ישראל נגד יוסף מוחמד, מחמוד יחיא

בית משפט השלום בחיפה

08 ינואר 2018

ת"פ 9795-01-18 מדינת ישראל נ' מוחמד (עציר) ואח'

מספר פל"א 577318/2017

לפני כבוד השופט זיו אריאלי
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. יוסף מוחמד (עציר)
2. מחמוד יחיא (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ננסי בסון

ב"כ הנאשמים - עו"ד מוחמד עבאדי (ס. ציבורית)

הנאשמים בעצמם באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשמים הודו בעובדות המיוחסות להם בכתב האישום.

בהתאם להודאתם אני מרשיע את הנאשמים בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ח, 08/01/2018 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

עפ"י עובדות כתב האישום, בתאריך 31.12.17 בשעות אחר הצהרים נמצאו הנאשמים סמוך למנהרות הכרמל בחיפה וזאת כאשר אין בידם אישור שהיה או כניסה כנדרש על פי חוק.

למעשה אין מחלוקת בין הצדדים כי מתחם העונש ההולם הינו זה שנקבע בהלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13), דהיינו מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר בפועל (ראה בהקשר זה טיעוני המאשימה בעמוד 4).

סבורני לאחר שמיעת טיעוני הצדדים תוך שנתתי דעתי לעניינם של הנאשמים, יתכן כי זהו מתחם העונש ההולם. שקלתי בהקשר זה את נסיבות ביצוע העבירה על ידי כל אחד מהנאשמים, ואת מידת הפגיעה בערך המוגן. יש לתת את הדעת בהקשר זה לכך לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין לא נתלוו עבירות נוספות.

אשר לעונש הראוי בתוך מתחם העונש ההולם, סבורה המאשימה כי עניינם של הנאשמים מצוי במרכז מתחם העונש ההולם. בענין זה הפנתה המאשימה לכך שלחובת כל אחד מהנאשמים הרשעות קודמות בעבירה דומה. יתרה מכך לחובתו של כל אחד מהנאשמים תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה בתיק שבפניי.

מנגד טען הסנגור, כי הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה, שיתפו פעולה בחקירתם. עוד אמר הסנגור על נסיבות חייהם הקשות של הנאשמים ועל כך שנכנסו לישראל אך לצרכי פרנסה. על פי הטענה, בכניסתם לישראל לא נלווה סיכון בטחוני מסוג כלשהי ולראיה לכך מצא הסנגור בדמות היתר כניסה לישראל שניתן לנאשמים לאיזור קו התפר.

הסנגור עתר לפיכך להמנע מהפעלת עונש המאסר המותנה ולהאריך את עונש המאסר המותנה בעניינם.

לחילופין ביקש הסנגור להסתפק בהפעלת עונש המאסר המותנה ולהמנע מהטלת עונש נוסף.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, אני סבור כי עניינם של שני הנאשמים מצוי בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם במתחם אלהרוש. יחד עם זאת לא ניתן להמנע מהשתת עונש מאסר בפועל וכי מהפעלה ולו חלקית מעונש המאסר המותנה בעניינם.

בהקשר זה נתתי דעתי לכך שלחובתו של נאשם 1 מספר הרשעות קודמות בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

אשר לנאשם 2 שהושת עליו במסגרת התיק הקודם עונש מתון ביותר ועיקרו של גזר הדין בהשתת עונש מאסר מותנה.

בעונשי המאסר המותנים לא היה כך נראה כדי להרתיע את הנאשמים מלחזור ולבצע עבירה דומה בתוך פרק זמן לא ארוך.

שיקול נוסף אותו יש לקחת בחשבון נעוץ בכך שהנאשמים החזיקו בהיתרי כניסה באיזור קו התפר. אומנם יש בכך כדי ללמד, כטענת הסנגור שהנאשמים "עברו" את המסננת הבטחונית. יחד עם זאת במתן היתר כאמור יש משום מתן אמון בנאשמים - אמון אשר הופר על ידם, עת ביצעו את העבירה המושא האישום שבפניי.

בנסיבות אלה אינני מוצא לנכון להעתר לטענת הסנגור להאריך את המאסר המותנה בעניינם של הנאשמים. יחד עם זאת, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה כמו גם לטענות הנאשמים שלא נסתרו בדבר מצבם הכלכלי הקשה, הרי שהפעלת המאסר המותנה תעשה באופן חלקי בלבד.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

1. מאסר בפועל בן 30 יום אשר ימנו מיום מעצרו של הנאשם (31.12.17).
2. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן חודשיים שהושת על הנאשם ביום 5.10.17 בבית המשפט השלום בחדרה (בפני כב' השופט אהוד קפלן ת.פ. 51778/09/16).
- עונשי המאסר ירוצו במצטבר באופן חלקי כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל חודשיים וחצי בניכוי ימי מעצרו.
3. מאסר על תנאי בן חודשיים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא שהנאשם 1 לא יעבור בתקופת התנאי עבירה על חוק כניסה לישראל.

הנאשם 2

1. מאסר בפועל בן 30 יום אשר ימנו מיום מעצרו של הנאשם (31.12.17).
2. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 30 יום שהושת על הנאשם ביום 25.4.17 בבית המשפט השלום בחדרה (בפני כב' השופט יעקב גולדברג ת.פ. 39167-04-17).
- עונשי המאסר ירוצו במצטבר באופן חלקי כך שסה"כ ירצה הנאשם 2 מאסר בפועל בן חודש וחצי בניכוי ימי מעצרו.
3. מאסר על תנאי בן חודשיים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור בתקופת התנאי עבירה על חוק הכניסה לישראל.

לאור עמדתה הראויה של המאשימה לא מצאתי לנכון להשית על מי מהנאשמים ענישה כלכלית בדמות קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן והודע היום כ"א טבת תשע"ח, 08/01/2018 במעמד הנוכחים.

זיו אריאלי, שופט

שם הקלדנית: צביה ט.